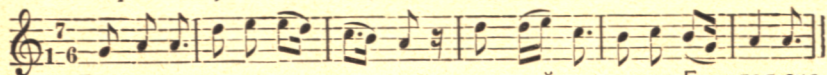

г) Задирияния и наддумвания.

Безъ огънь пита печена.

184.

Като ржченица

Тръг-на-ло ми е мо- ми- че презъ туй ми по-ле Би- тол-ско

Тръгнало ми е момиче
 Презъ туй ми поле Битолско.
 Срѣдъ поле дърво високо,
 Подъ дърво бистъръ кладенецъ,
 При кладенеца младъ юнакъ.
 Момата юнакъ запита:
 — „Юначе, холанъ хубави,
 Какво те тебе попитамъ,
 Право на мене да кажешъ:
 Можъ ли ми рокля направи,
 Безъ аршинъ да я премѣришъ,
 Безъ ножици да я скроишъ,
 Безъ игла да я съшиешъ?“
 — „Не мога рокля направи.“
 Юнакъ момата попита:
 — „Моме ле млада хубава,
 Какво те, моме, попитамъ,
 Право на мене да кажешъ:
 Можъ ли ми пита омѣсишъ,
 Безъ сито да я пресѣшъ,
 Безъ вода да я замѣсишъ,
 Безъ огънь да я опечешъ?“
 Мома на юнакъ думаше:
 — „Юначе, младо хубаво,
 Азъ ще ти пита омѣся,
 Съсь коса ще я пресѣя,
 Съсь сълзи ще я замѣя,
 На гърди ще я опека.“